

vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 127:

Forslag til folketingsbeslutning om Christianias fremtid.

Af Lone Dybkjær (RV), Ebba Strange (SF) og Anne Grete Holmsgård (VS).
(Fremsat 29/3 85).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Forsvarsministeren (Engell):

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger til forslaget, afgav den daværende miljøminister, hr. Erik Holst, den 9. marts 1982 en redegørelse til folketinget om den skitse, som konsulentfirmaet Møller & Grønborg havde udarbejdet vedrørende Christianiaområdets fremtidige anvendelse. Skitsen blev drøftet i folketinget den 16. marts 1982, hvorunder socialdemokratiets ordfører, hr. Camre, gentog de krav, som efter miljøministerens opfattelse måtte stilles for Christianias fortsatte eksistens, herunder især at forholdene i området blev lovliggjort.

Jeg skal ikke her komme nærmere ind på de enkelte krav, men blot henvise til hr. Camres gennemgang, som den fremgår af folketingets forhandlinger fra 1981-82, spalte 3682 ff. For mit eget ansvarsrådes vedkommende skal jeg dog fremhæve, at en lovliggørelse bl.a. og navnlig måtte omfatte istandsættelse af bevaringsværdige bygninger med tilhørende installationer.

Under den efterfølgende forespørgselsdebat samme dag vedtog et flertal af folketingets medlemmer et dagsordensforslag, der var fremsat af hr. Camre, hvorved tinget tog miljøministerens redegørelse til efterretning. Af miljøministerens redegørelse fremgik det

bl.a., at der burde nedsættes en embedsmandsgruppe til at koordinere statens og Københavns kommunes arbejde omkring Christiania, og arbejdet i denne gruppe skulle til sin tid være grundlag for en afgørelse af, om forudsætningerne for Christianias fortsatte eksistens kunne opfyldes.

Under førstebehandlingen den 26. november 1982 af et forslag til folketingsbeslutning om nedlæggelse af Christiania, der var fremsat af en række medlemmer af fremskridtspartiet, lovede jeg, at en sådan gruppe snarest ville blive nedsat, og den 8. december 1982 opfordrede jeg derfor de berørte ministerier – og her taler vi om boligministeriet, finansministeriet, indenrigsministeriet, justitsministeriet, miljøministeriet og socialministeriet – samt Københavns kommune til under forsvarsministeriets formandskab at indtræde i den omtalte embedsmandsgruppe.

Da Københavns kommune i foråret 1983 desværre ikke havde ønsket at deltage i gruppens møder, begyndte gruppen sit arbejde. Allerede på gruppens andet møde den 9. maj 1983 var der enighed om at anbefale, at der på forsvarsministeriets foranledning blev påbegyndt en gennemgang af bygninger og installationer i Christiania med angivelse af de forventede udgifter ved lovliggørelse af disse. Forsvarsministeriet tiltrådte samme dag indstillingen og bad derfor forsvarsværkstedet om straks og inden årets udgang at foretage den omtalte gennemgang. Som bekendt afleverede bygningsværkstedet i begyndelsen af januar 1984 en omfattende rapport, og et eksemplar af denne rapport blev udleveret til hvert af folketingets partier.

Af bemærkningerne til punkt 1 i det forslag til folketingsbeslutning om Christianias fremtid, der nu ligger på bordet, fremgår det bl.a., at udgangspunktet for bygningsforbedringer på området skal være den nuværende brug og størst mulig bevaring af de eksisterende boliger og erhvervsbygninger, og at gennemførelsen af forbedringerne bør forestås af staten i tæt samarbejde med Christianias beboere.

Det er endvidere anført, at arbejdernes gennemførelse i videst muligt omfang bør ske ved ansættelse af Christianias beboere. Jeg er naturligvis tilhænger af, at beboerne i videst muligt omfang inddrages i de foranstaltninger, som eventuelt måtte blive iværk-